

4) Sammes Forslag til § 12: „overtager Constitution i det høiere gageret Embede“ forandres til: „constitueres i et høiere Lønnet Embede.“

vedtoges med 73 Stemmer mod 1.

5) Sammes Forslag til § 13: Til Paragraffen føies:

„For Finantsaaret 1860—61 bevilges det Tilskud til Lønningerne, som udfordres efter nærværende Lov.“

vedtoges med 62 Stemmer mod 1.

Lovforslaget fattes derpaa under Afstemning og vedtoges med 75 Stemmer mod 1.

Lovforslaget bliver nu at tilbagefende til Landstthinget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til Eneste Behandling af: Forslag til Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale.

(Dette Behandling findes i Tiden Sp. 3576 ff.; Lovforslaget som vedtaget i Landstthinget, i Anh. A. Sp. 1013 ff. og den af Folkethingets Udvalg afgivne Erklæring med tilhørende Indstillinger i Anh. B. Sp. 565 ff.)

Ingen Endringsforslag vare fremkomne til denne Behandling; Udvalgets Indstillinger, med de Paragraffer, hvortil de hørte samt Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (S. N. Hansen): Til § 3 i Lovforslaget er der i Landstthinget tilføjet en Bestemmelse om, at Udsætningen og Udbetalingen af den til Ansættelse i Sæd bestemte Deel af de i Paragraffen nævnte Summer skal ske efter Bestemmelserne i § 1. Det er den samme Sag, som allerede tidligere har været forhandlet her, nemlig, hvorvidt nogen Deel af Løven af Januar 1858 med Hensyn til Universitetets og flere Embedsmænd skulle i noget Stykke forandres saaledes, at nærværende

Lov blev givet Anvendelse derpaa. Det vil erindres, at Udvalget ikke har kunnet erkende det Rigtige i, at man nu, efterat de faste Gagesummer i den nævnte Lov eengang for alle ere bestemte i Forhold til det Tillæg, som vilde tilflyde dem efter det System af Sædberegning, som blev opstillet i denne Lov, nu skulde gaae til at forandre dette System saaledes, at den bedre og mere fordelagtige Beregning efter nærværende Lov blev gjort anvendelig derpaa. Det blev gjort gjældende under Forhandlingerne sidst, at det ikke gik an at stille disse to Ting, de faste Summer og Sædberegningen, fra hinanden, og bemærket, at hvis man i Loven for Universitetet skulde optage disse Bestemmelser, maatte det skee ved den almindelige Revision, der er foreskrevet at skulle finde Sted med alle Lønningslove, inden de have bestaaet i 5 Aar. For disse 5 Aar maa Udvalget derfor holde det for rigtig, ikke at røre ved den Sædberegning, som der er opstillet, men lade det staae hen til den almindelige Revision. — Det Forslag, der er stillet til § 8, er det samme, som i den nu behandlede Lov var stillet til en lignende §, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. I Lovforslaget, som det sidst forelaa her i Folkethinget, blev der vedtaget en § 26, som bestemte, at naar et Justits- eller Magistrats-Embed, der for Tiden lønnes med Sportler, blev vacant, skulde der tillægges Embedet en fast Gage, der, indtil disse Forhold vare ordnede ved en Lønningslov, skulde bestemmes gjennem Finantsloven. Denne Paragraf er gaaet ud i Landstthinget. Udvalget foreslaaer nu atter at indsette en lignende Paragraf, der dog har undergaaet nogen Forandring. Naar det nemlig blev ansøgt som en Anke mod den tidligere Paragraf, at det deri ligefrem var indtalt, at Lønningerne, indtil Lønningsloven udkom, skulde bestemmes ved Finantsloven, saa har Udvalget ikke nu optaget denne Bestemmelse i den Redaction af Paragraffen, der nu foreligger, men har indskrænket sig til kun at sige, at naar disse Embeder blive ledige, kunne de ikke længere tillægges Løn, enten i det Hele eller deelvis, gennem Sportler. Jeg vil haabe, at det erede Thing med denne Forandring vil vedtage Paragraffen paany,